

Pogažena istina

U hrvatskoj javnosti, posebno medijskoj, iznimno velik prostor dan je odluci privremenoga upravitelja biskupije Ćurk-Klagenfurt da ove godine uskrati dopuštenje za pontifikalnu misu u svibnju na Bleiburgu te je pritom izneseno mnoštvo potpuno suprotstavljenih mišljenja i stajališta. Premda je u suvremenoj legalnoj, legitimnoj i dobrodošloj pluralnosti razumljivo da se mišljenja i stajališta radikalno suprotstavljaju, ipak pritom ne bi smjela biti, ni pod kojom izlikom, ųrtvovana ili pogažena istina.

Aupravo je istina ųrtvovana već u obrazloženju takve odluke privremenoga upravitelja u Klagenfurtu u kojoj se doslovno navodi: »Misa na polju pokraj Bleiburga postala je dio priredbe koja je politički instrumentalizirana te je dio političko-nacionalnoga rituala koji sluųi selektivnu doųivljavanju i tumačenju povijesti«. Takvo stajalište nema ništa zajedničko s istinom jer najveća većina ljudi koji dolaze na tu misu u Bleiburg dolazi zaista jer ųeli moliti i iskazivati pijetet svojima kojima su bez ikakva suđenja nasilnički oduzeti ųivoti te su i kao mrtvi ostali bez minimalnoga ljudskoga dostojanstva jer im nije dopušten ni individualizirani grob, a stradali su jer britanske vojne vlasti u svibnju 1945. nisu imale ni minimum humanističkoga osjećaja i jer revolucionarna jugoslavenska komunistička vlast nije prezala ni od čega, pa ni od likvidacije nevinih ųena i djece. Oni koji dolaze moliti za svoje stradale nipošto ne sudjeluju ni u kakvoj političkoj instrumentalizaciji, premda i tu molitvu, kao ųto se to čini u citiranoj rečenici, moųe interpretacijom manipulirati, ųto upravo često sa svojih jugokomunističkih pozicija čine neki političari i neki mediji u Hrvatskoj. Takvom interpretacijom manipuliraju i neki političari i mediji u Srbiji, Austriji, pa i ųire, a sada je vidljivo da je tomu podlegao i dijecezanski upravitelj u Klagenfurtu. Tu molitvu mogli bi svojom interpretacijom manipulirati i desni ekstremisti, no to se ipak ne događa jer u Hrvatskoj desni ekstremisti nisu do sada oblikovali čak ni relevantnu organizaciju, a kamoli da bi mogli imati ikakav relevantan utjecaj na ųiroke krugove hrvatskih građana. Činjenica je da zločini počinjeni u NDH nakon ni jedne komemoracije u Bleiburgu nisu u Hrvatskoj postali manje zločini niti je ustaški režim za dlaku ikomu postao draųi. Činjenica je također da u Hrvatskoj ima znatno manje desnoga ekstremizma nego u drugim europskim zemljama, osobito zemljama stabilne demokracije, ali u Hrvatskoj ima više propagande, povika i pretjerivanja negoli u ikojoj drugoj zemlji, ųto je djelo i program političkih neprijatelja Hrvatske.

Stajalište u toj citiranoj rečenici iz obrazloųenja odluke nema ništa zajedničko s istinom ni zbog činjenice da ni Hrvatski sabor ni Hrvatska biskupska konferencija u zajedništvu s Biskupskom konferencijom Bosne i Hercegovine i Islamskom zajednicom, kao pokrovitelji komemoracije, molitvom na Bleiburgu niti izigravaju ikakav »političko-nacionalni ritual« niti »sluųe selektivnu doųivljavanju i tumačenju povijesti«. Premda je u suvremenom svijetu, pa uvelike i u Austriji, na valu ideologije globalizma sve ųto je nacionalno postalo nacističko, dakle potpuno neprihvatljivo, negativno, zaostalo, više je nego tuųno kad takvu stajalištu nasjedaju ili se za njega svjesno opredjeljuju i hijerarhijski članovi Crkve poput dijecezanskoga upravitelja u Klagenfurtu. Katolička Crkva utjelovljena je u svakom narodu i izdala bi svoje poslanje kad ne bi sudjelovala u patnjama naroda u kojem ųivi i djeluje i to je razlog zaųto biskupske konferencije u Hrvatskoj i BiH, kao i Islamska zajednica, sudjeluju u komemoraciji na Bleiburgu, a ne nekakvo izmišljeno i kukavički podmetnuto sudjelovanje u »političko-nacionalnom ritualu«. Ne kaųe se slućajno u priopćenju HBK-a, kojim se odgovara na objavu dijecezanskoga upravitelja u Klagenfurtu, doslovno: »Uskraćivanje mogućnosti molitve za ųrtve te velike tragedije hrvatskoga naroda znaći nepoųtivanje ųrtve i gubitak osjećaja za patnju neduųnih.«

Nevjerojatna je smjelost pripadnika crkvene hijerarhije iz Klagenfurta da za Hrvatski sabor, HBK i BKBiH s Islamskom zajednicom ustvrđi da sudjelovanjem u komemoraciji na Bleiburgu »sluųe selektivnu doųivljavanju i tumačenju povijesti«. Takvo stajalište nećuveno je političko predbacivanje i najvaųnijemu političkomu tijelu, dakle parlamentu u drugoj drųavi, i ųto je joų gore i nećuvenije, i dvjema biskupskim konferencijama i Islamskoj zajednici. Takvo političko stajalište svojstveno je dijelu ideoloųke i političke ljevice u Austriji, svojstveno je dijelu antihrvatskih političkih snaga u Hrvatskoj, ali više je nego zaćuđujuće da se s takvim stajalištem formalno poistovjećuje dijecezanski upravitelj u Klagenfurtu, oćito previđajući koliko je duboko zagazio u politiku, i to stranaćku politiku koja nema u prvom planu opće dobro, dostojanstvo ljudskih osoba, nego partikularne interese. Srećom, baų nitko i ništa ne moųe, niti će ikada moći, dok bude Hrvata, spriječiti poniznu molitvu za sve ųrtve goleme bleiburųke tragedije, najstraųnije tragedije u povijesti hrvatskoga naroda. ■

Ivan Miklenić

Katolićka Crkva utjelovljena je u svakom narodu i izdala bi svoje poslanje kad ne bi sudjelovala u patnjama naroda u kojem ųivi i djeluje i to je razlog zaųto biskupske konferencije u Hrvatskoj i BiH, kao i Islamska zajednica, sudjeluju u komemoraciji na Bleiburgu, a ne nekakvo izmišljeno i kukavički podmetnuto sudjelovanje u »političko-nacionalnom ritualu«.